

کودک نقاش من

نقاشی فرزند خود را تفسیر کنید ...

نقاشی فرزند خود را تفسیر کنید

امروزه روانکاوی کودک از طریق نقاشی‌هایش روشی جاافتاده و پرطرفدار است. با وجود اینکه روانکاوی حرفه‌ای کار کارشناس مربوط به این رشته و افراد تحصیل کرده در این زمینه است، اما قصد داریم با توضیحاتی کوتاه شما را نسبت به خط خطی‌های کودکان حساس‌تر کنیم. درست است که نقاشی برای کودکان نوعی بازی است. اما حتی در نخستین نقاشی‌ها نیز کودک در حال ابراز وجود و برون‌ریزی است.

ژان پیاژه: نخستین نقاشی کودکان که بین 2 تا 5/2 سالگی ظاهر می‌شود، نوعی بازی است که تقلیدی در آن دیده نمی‌شود. بعد از آن کودک خط خطی کردن را آغاز می‌کند و در همین خط خطی کردن‌های بی‌هدف، شکل‌هایی می‌بیند که به تصویر ذهنی‌اش از بعضی اشیاء شباهت دارد. پس به صورت اتفاقی به شکلی از اشیاء در میان خطوطی که بی‌هدف کشیده است می‌رسد. برای نمونه اول در میان خط خطی کردن به شکل گردی می‌رسد و بعد با خوشحالی می‌گوید: «توپ کشیدم»

بعد از آن در سنین بالاتر است که تلاش می‌کند اشیایی که در ذهن دارد را از حفظ بکشد و از همین لحظه است که نقاشی به صورت تقلید و تصویر ذهنی درمی‌آید و وارد مرحله جدیدی می‌شود.

زمانی که کودک توانایی ترسیم اشکال را از حفظ و از روی تصویر ذهنی‌اش پیدا کرد، شروع می‌کند به تصویر درآوردن فکرش. در همین مرحله است که مفهوم و درک خود را از محیط نشان می‌دهد، پرسپکتیو را رعایت نمی‌کند و نقاشی بیشتر از اینکه تقلیدی از واقعیت باشد، تصویری از فضای ذهنی و اندیشه‌های اوست.

برای مثال: در چهره انسانی که از نیم رخ کشیده است، دو چشم می‌گذارد. یا علاوه بر پای مرئی سوارکار، پای دیگر او را نیز که در پشت اسب قرار دارد می‌کشد یا موهای زیر روسری را ترسیم می‌کند.

در این زمان پرسپکتیو معنی حسی دارد و کودک قدرت تشخیص و رعایت دوری و نزدیکی اشیاء را ندارد. اما احساس او به هر چیزی باعث رعایت پرسپکتیو خاص خواهد شد. در این نقاشی‌ها ممکن است پدر کودک بزرگتر از خانه کشیده شود که این نشان‌دهنده علاقه کودک به پدرش است.

برای شناخت روحیه و حالات کودک دقت کردن به نقاشی‌های او یک راه مهم و مطمئن است. درست است که نقاشی از خطوط سرسری و بی‌دلیل شروع می‌شود اما با ادامه پیدا کردن آن و در سنین بالاتر اشکالی که به روی کاغذ نقش می‌بندند هر کدام نشان دهنده حالتی از درونیات کودک هستند.

برای تفسیر یک نقاشی لازم است به نکات زیر توجه کنیم:

1. ابتدا به نقاشی کودکان دقت کنید. گاهی شناسایی آنچه که نقاشی شده است، به علت توانایی کم کودک در ترسیم، مشکل است پس از فرزندان بپرسید که چه کشیده است.

2. به خصوصیات سبک نقاشی توجه کنید. برای نمونه رنگ‌های مورد استفاده کودک و تعداد آنها یکی از مسائل قابل اهمیت در روانکاوی نقاشی است.

3. به نقاطی که بیشتر برجسته شده‌اند دقت بیشتری کنید و بدانید که این نقاط از جهت اهمیتی که برای فرزندان دارند کلیدهای رمز تفسیر نقاشی خواهند بود.

4 . در نظر گرفتن سبک کلی نقاشی اعم از ترکیب رنگ‌ها، زاویه دید کودک و طرزکشیدن خطوط به ما نشان می‌دهد که کودک چه طرز فکر و تجسمی از محیط اطراف خود دارد.